

og erfaren Betjening, men den vilde ogsaa være i de store Fængsels Interesse, idet den ved for disses underordnede Personale at forøge Avancementsmulighederne vilde fremme Kappelysten indenfor dette Personale. Endvidere er man kun gennem en Ordning med statsansatte Arrestforvarere i Stand til at foretage de Forflyttelser, som kan være ønskelige, f. Eks. en Forflyttelse af en yngre, dygtig Arrestforvarer fra et Arresthus til et andet, der er større, eller hvor Forholdene er vanskeligere, eller til en overordnet Stilling ved et af de store Fængsler, eller omvendt en Forflyttelse af en ældre eller svagelig Arrestforvarer til et andet Arresthus, hvor Tjenesten er mindre besværlig.

Desuden har det til Støtte for at gaa over til Statsansættelse af Arrestforvarerne været anført, at den forestaaende Reform af vor Straffelovgivning maa antages at ville medføre den Forandring i Fængselsvæsenets Organisation, at i alt Fald den langt overvejende Del af de Fængsler, hvori de kortvarige Frihedsstraffe skal udstaa, overgaar til Statsdrift, og at der ikke vilde foregribes noget i saa Henseende ved allerede nu at træffe Bestemmelse om Statsansættelse af Arrestforvarerne, medens det tværtimod vilde være af Betydning, at der den Dag, da den ny Straffelov skal træde i Kraft, eksisterede i alt Fald et mindre Korps af veluddannede, statsansatte Arrestforvarere.

Ud fra disse Betragtninger har det været foreslaaet, at Arrestforvarere skulde ansættes af Justitsministeren efter Indstilling af Direktøren for Fængselsvæsenet, efter at vedkommende Politimester og kommunale Raad var hørt over de indkomne Ansøgninger, saaledes at kun Personer, der havde Indfødsret samt var vederhæftige og af et uoplettet Rygte, kunde ansættes, og saaledes at de ved deres Ansættelse maatte være over 30 Aar og som Regel ikke over 45 Aar, hvorhos det som Regel til Ansættelse skulde udkræves, at vedkommende i mindst 2 Aar havde gjort Tjeneste i en Straffeanstalt eller et større Arresthus.

Lønningerne til Arrestforvarerne skulde udredes af Statskassen, og der foresloges en Klassifikation efter Justitsministerens nærmere Bestemmelse i 3 Lønningsklasser, hvis Lønsatser var fastsat i Forhold til Straffeanstalternes Personales. Endvidere foresloges det, at der paa vedkommende kommunale Kassers Bekostning skulde ydes Arrestforvarererne passende fri Bolig, Belysning og Brændsel, uden at der derfor skulde ske Fradrag i Løn og Stedtillæg, at der ikke maatte tilkomme Arrestforvarerne Varetagtspenge eller anden særlig Godtgørelse for deres Tjeneste, at de ikke uden Samtykke af Direktøren for Fængselsvæsenet maatte have anden lønnet Virksomhed, og at Arrestforvarere afskediges af Justitsministeren, saaledes at Udgifterne til Pension m. v. skulde udredes med Halvdelen af Statskassen og Halvdelen af vedkommende kommunale Kasse.

Endelig foresloges der givet Regler om Ansættelse, Lønning og Afskedigelse af det underordnede Opsynspersonale (Arrestvagtmestre og Arrestbetjente) ved større Provinsarresthuse, i hvilke Tjenesten ikke kan bestrides af Arrestforvareren alene.

Et saadant Forslag har imidlertid ikke kunnet vinde fornøden Tilslutning i Kommissionen. Der har i denne hersket almindelig Enighed om,